

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 82. Coloniense Concilium Provinciale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

nam haberet Rempublicam armis assue- Sæc. XVI.
 tam, ac semper Regum cuiquam foede- A.C. 1540.
 re junctam. Fuit itaque injunctum Ber-
 tano Fanensi Episcopo summi Pontifi-
 cis apud Cæsarem Legato, quatenus
 eidem hanc commutationem quasi sua
 sponte proponeret, ut hac provida cir-
 cumspectione Sedis Apostolicæ honor
 in nullum discrimen adducatur, ac si-
 mul repulsæ dedecus minuatur.

§. LXXXII.

Coloniense Concilium Provinciale.

Cum interea cuncta hæc concordia Labb. collect.
 consilia irrita licet conatu agitari- Conc. t. 14.
 tur, nonnulli Germaniæ Præfules Con- p. 629. & seq.
 cilia celebrabant, eo fine, ut novum
 Cæsaris edictum de Religione, ac mo-
 rum reformatione ibidem acceptaretur,
 mutata duntaxat forma, vi cujus hoc
 decretum cujuslibet Diœcesis consue-
 tudini magis aptari posset. Die itaque
 undecima Martii ineunte jejunio verno
 Adolphus Coloniae Elector, qui Her-
 mano subrogatus fuerat, Synodum su-
 am inchoavit, ac nonnisi sexta Aprilis
 die absolvit. Præmittebat Archiepisco-
 pus Concilii Sessionibus quamdam ora-
 tionem, in qua ita exorsus est: Post-
 quam nos Deus licet indignos, sanctæ Co-
 loniensi Ecclesiæ, ac Provinciæ, procelosa
 tempe-

Sæcul. XVI. tempestate graviter jactatæ, atque afflictæ
 A.C. 1549. gubernaculis admovit, huc continuo animum,
 omneque studium nostrum ejus inspiratione
 convertimus, ut Diæcesin illam ab hæresos
 inundatione, quæ pravorum hominum stu-
 diis jam plus nimio invaluerat, repurgare,
 schismataque, quibus misere, atque adeo,
 ut in ea jam actum de fide Catholica potue-
 rit videri, discerpebatur, tollere, & oves
 nobis creditas in unum Ovile Christo colli-
 gere, pro virili adniteremur: plurimum au-
 tem nobis erat fiduciæ in Concilio Triden-
 tino, quod feliciter inchoatum, ac Sessio-
 nibus aliquot habitis, celebre jam factum,
 accessu omnium Imperii Ordinum, qui se re-
 verenter ei submiserant, potentissimum, ac
 saluberrimum fore credebatur: cujus pro-
 gressu sperabamus nancisci opem, & vires
 justas, quæ erroribus istis, & vitis radi-
 citus extirpandis sufficerent, ejusque aucto-
 ritate, quæ apud omnes maxima est, sub-
 latum iri, non in nostra modo Diæcesi, &
 Provincia, verum etiam toto Orbe Christia-
 no, quidquid uspiam irrepsit malorum, &
 Ecclesiam Christi pristinum suum nitorem,
 concordia, atque unitate redintegrata, re-
 recuperaturam. Quæ spes cum inexpectata
 contentione inter Patres de transferenda Con-
 cilio sede suscitata, nobis pæne eriperetur,
 atque in longum tempus extraheretur; non
 sine metu graviorum perturbationum in re-
 publica Christiana, ex omnibus nobis, hoc
 est

est, Ecclesiastici Ordinis statibus, consterna-
 tis, atque in metu constitutis, adsuit ejus, A.C. 1549.
 qui conatibus Religiosis, & piis nunquam
 deest, Dei, a quo est omne bonum, conso-
 latio. Enimvero misericordiarum Pater
 Deus, qui nuper dedit fortissimo, invidiissi-
 mo, felicissimo Religionis Orthodoxæ pro-
 pugnatori Carolo Imperatori nostro de Cæ-
 lo Victoriā, ut hostium validissimorum
 vires, & consilia, non tam viribus, quam
 consiliis melioribus frangeret, & Imperio
 suo, non multo fuso sanguine, cogeret pa-
 rere, cuique, quod mirandum magis est, de-
 dit victoria parta modeste, ac clementer uti,
 ut rebelles filios castigasse potius, more boni
 Patris, quam bello petivisse videatur, ejus
 nunc animum impulit, ut ad Catholicæ fi-
 dei, paternarumque traditionum restitutio-
 nem omnia consilia, omniaque studia sua
 converteret, hinc quod vix quisquam mor-
 talium sperasset futurum, egit cum eis, ut
 protestatione, fæderibusque, & contentio-
 nibus positis, duobus tantum articulis ad
 Concilii definitionem rejedis, Doctrinam
 Catholicam, traditiones, & cæremonias
 Ecclesiasticas, Concionatorum bona parte,
 unde pendere solebant, reclamante, recepe-
 rint: quos cum Deo, & Ecclesiæ, quantum
 in se erat, Imperator piissimus lucrifecisset,
 atque in plenioris unionis, ac concordie
 spem adduxisset: necesse erat, ut firmiter
 illius, ac solidæ spei offendicula quoque tol-
 leren-

Sæcul. XVI. A.C. 1549. *lerentur. Proinde ad Diæcesin, & Provin-*
ciam nostram reversi, primo omnium indi-
ximus Clero nostro Synodum diæcesanam,
quam & ad eummodum, quem reformatio-
nis formula præscribit, propitio Deo cele-
bravimus, in qua publicatam, & ab uni-
versis Imperii statibus Ecclesiasticis compro-
batam, receptamque reformationem, Clero
nostro injunximus servandam. Transmis-
imus quoque eam ad Reverendos Comprovin-
ciales Episcopos, nostros suffraganeos, &
fratres, similiter in eorum Diæcesibus pub-
licandam, & Clero injungendam: quod ip-
sos sedulo curasse, ex gestis, & statutis Sy-
nodorum, quas ipsi quoque celebrarunt, no-
bis oblatis, & Legatorum eorum fida re-
latione cognovimus: quam ob rem vestigiis
majorum nostrorum insistentes, qui in re-
bis magnis cogere solebant comprovincialium
Episcoporum conventus, reverendis compro-
vincialibus Episcopis, confratribus nostris,
totique Clero nostro, indiximus Concilium
provinciale, in quo de rebus ad efficacem,
& durabilem reformationis executionem con-
stituendam pertinentibus, ac necessariis,
communibus consiliis tractaretur, ac statue-
retur, visaque nobis sunt plurimum momen-
ti ad durabilem, & efficacem reformationis
executionem comparandam allatura media
sex, nempe: I. Instauracionem studiorum,
potissimum sacrorum. II. Examen Ordini-
mandorum, ad ministeria, vel praelaturas
insti-

instituentium. III. Officiorum, seu ministeriorum susceptorum sedulam perfundtionem. Sæcul XVI.
A.C. 1549.

IV. Visitationem Archiepiscopalem, Episcopalem, Archidiaconalem, & eorum, quibus hoc incumbit. V. Synodorum frequentem celebrationem. VI. Jurisdictionis Ecclesiasticæ jam propemodum collapsæ, & abusu depravatæ restitutionem.

§. LXXXIII.

De restauratione Studiorum, atque Universitatum.

Primum ex hisce mediis complectitur decem capita, ac in primo quidem Synodus statuit: Neminem præceptioni trivialium studiorum admittendum esse, nisi qui sit de fide, & religione sua, de vita item, & moribus, probe examinatus, & constiterit, ubinam gentium, & apud quos sit ipse institutus: neque enim parvi retulerit, a Catholico, an a Schismatico sit institutus, qui juventutem docturus est: pertinebit autem examen præcipue ad Ordinarium, qui ordinet per Diocesim viros idoneos, quibus hoc negotii committat.

II. Præcipit, ut in scholis non nisi Grammatica, Poetica, Rhetorica, Dialectica, Arithmetica, & quæ hujus generis sunt triviales, & liberales artes: Dominicis vero, & festis diebus, litteralis Evangeliorum, & Epistolarum, Hymnorum, Psalmorum,
Para-